

1. Не хочу я, браття, щоб ви не знали, що під хмарою всі отці наші були, і всі перейшли через море,
2. і всі охристилися в хмарі та в морі в Мойсея,
3. і всі їли ту саму поживу духовну,
4. і пили всі той самий духовний напій, бо пили від духовної скелі, що йшла вслід за ними, а та скеля був Христос!
5. Але їх багатьох не вповодбав був Бог, бо понищив Він їх у пустині.
6. А це були приклади нам, щоб ми пожадливі на зле не були, як були пожадливі й вони.
7. Не будьте також ідолянами, як деякі з них, як написано: Люди сіли, щоб їсти та пити, і встали, щоб грати.
8. Не станьмо чинити блуду, як деякі з них блудодіяли, і полягло їх одного дня двадцять три тисячі.
9. Ані не випробовуймо Христа, як деякі з них випробовували, та й від зміїв загинули.
10. Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, і загинули від погубителя.

11. Усе це трапилось з ними, як приклади, а написане нам на науку, бо за нашого часу кінець віку прийшов.
12. Тому то, хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти!
13. Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її.
14. Тому, мої любі, утікайте від служіння ідолам.
15. Кажу, як розумним; судіть самі, що кажу я.
16. Чаша благословення, яку благословляємо, чи не спільнота то крові Христової? Хліб, який ломимо, чи не спільнота він тіла Христового?
17. Тому що один хліб, тіло одне нас багато, бо ми всі спільники хліба одного.
18. Погляньте на Ізраїля за тілом: чи ж ті, що жертви їдять, не спільники вівтаря?
19. Тож що я кажу? Що ідольська жертва є щось? Чи що ідол є щось?
20. Ні, але те, що в жертву приносять, демонам, а не Богові в жертву приносять. Я ж не хочу, щоб ви спільниками для демонів стали.
21. Бо не можете пити чаші Господньої та чаші демонської; не можете бути спільниками

Господнього столу й столу демонського.

22. Чи ми дратуватимем Господа? Хіба ми потужніші за Нього?

23. Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, та будує не все!

24. Нехай не шукає ніхто свого власного, але кожен для ближнього!

25. Їжте все, що на ятках м'ясних продається, за сумління зовсім не турбуючись,

26. Бо Господня земля, і все, що на ній!

27. Як покличе вас хтось із невіруючих, і ви захочете піти, їжте все, що дадуть вам, за сумління зовсім не турбуючись.

28. Коли ж скаже вам хтось: Це ідольська жертва, не їжте тоді через того, хто сказав, та через сумління!

29. Говорю ж не про власне сумління, але іншого, чого б моя воля судилась сумлінням чужим?

30. Коли я стаю спільником їжі з подякою, чому мене зневажають за те, за що дякую я?

31. Тож, коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, усе на Божу славу робіть!

32. Не робіть спокуси юдеям та гелленам, та Церкві Божій,

33. як догоджую й я всім у всьому, не шукаючи в тому пожитку свого, але пожитку для багатьох, щоб спаслися вони.